№ 168. Sobota 25. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Na mocy najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbedzie sie dnia 1. sierpnia r. b. o godzinie 10. przed południem w przeznaczonym do losowania lokalu gmachu bankowego 385te losowanie dawniejszego długu państwa, a zarazem potem 7me losowanie seryi 5 procentowej pożyczki loteryjnej z r. 1860.

Z c. k. dyrekcyi długów państwa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem-postanowieniem z 13. lipca b. r. raczył najmiłościwiej prezesowi lwowskiego sądu krajowego *Ignacemu Girtler de Kleeborn*, z powodu prośby o przeniesienie na dobrze zasłużony stały stan spoczynku, wyrazić mu najwyższe uznanie jego wieloletnich, wiernych i gorliwych usług.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 3. lipca b. r. raczył najmiłościwiej Dra filozofii *Ferdynanda Zirkel* z Bonn, mianować nadzwyczajnym profesorem mineralogii na uniwersytecie lwowskim.

Ministeryum sprawiedliwości nadało opróżnioną przy sądzie obwodowym w Tarnowie stałą posadę radcy sądu obwodowego tamtejszemu prowizorycznemu radcy sądu obwodowego *Janowi Łuckiemu de Wadiuk.*

Część nieurzędowa.

Lwów, 25. lipca.

Przedwczorajsze posiedzenie izby deputowanych rady państwa było bardzo ważne; mianowicie dla odpowiedzi ministrów na interpelacye *Tintego*, hr. *Potockiego* i hr. *Kińskiego*. Na interpelacyę względem naruszenia granic przez wojska rosyjskie oświadczył minister spraw zewnętrznych hr. *Rechberg*, że rząd rosyjski wyraził z tego powodu wielokrotnie ubolewanie swoje, wypuścił na wolność gwałtownie przytrzymanych, wynagrodził poszkodowanych, ukarał winnych i wydał surowe rozporządzenia; a gdy odtąd nie zdarzyło się już żadne nowe naruszenie granic, przeto stało się wszystko, czego można było wymagać od Rosyi na podstawie praw internacyonalnych. Minister policyi baron *Mecséry* odpowiadał na interpelacye hrabiego Potockiego i hrabiego Kińskiego. Co do pierwszej oświadczył, że straże wojskowe w Krakowie wtedy dopiero dały ognia, gdy zostały czynnie zaczepione rzucaniem kamieni, co sprawdzonem zostało urzędowem śledztwem i zeznaniami prywatnemi wiarogodnych osób; dalsze przeto dochodzenia są niepotrzebne. Podobnież urząd telegraficzny działał zgodnie z przepisami tak we względzie formalnym jak i materyalnym, gdyż depesza mieściła w sobie, błędne podania i przedstawienia rzeczy zdolne wywołać nienawiść przeciw organom rządowym. Z powodu tego wypadku więc niepotrzeba obwieszczać istniejącego już rozporządzenia, że wojsko może strzelać dopiero po wezwaniu do rozejścia się. Nakoniec co do internowań odpowiedział baron Mecséry, że rząd austryacki dwojakie zajmuje stanowisko: jako mocarstwo i jako sąsiad pograniczny; jako taki musi on dbać o pełnienie obowiązku międzynarodowego, ażeby która ze stron wojujących nieprzekraczała granicy, ani zbierała się nanowo na tutejszem terytoryum w celu powrócenia na pole bitwy. Tem bardziej zachodził ten obowiązek wobec powstania. Internowania wymagało prawo internacyonalne, konieczność i ludzkość, a ustawa zabezpieczająca wolność osobistą nie może nadwyrężać uznanych zasad prawa narodów. — Dalej przyjęty został na tem posiedzeniu wniosek Dra. *Mühlfelda* względem przypuszczenia izraelitów do notaryatu bez debaty jak również wniosek względem wyboru wydziału budżetowego. Deputowani polscy brali udział w wyborach; z nich wybrani zostali do wydziału finansowego: Potocki, Grocholski, Kirchmayer, x. Juzyczyński.

Warszawski *Dzien. pow.* z 22. b. m. przyniósł po długiej przerwie znowu dwa buletyny rządowe z widowni powstania; jeden z nich donosi o rozbiciu oddziału powstańców (nie mówiąc którego i kiedy?) pod wsią Brzyńcą, przyczem zabrano im obóz a w nim rozliczne przedmioty do służby kościelnej służące, które pozwolono Kozakom na ich własną prośbę ofiarować kościołowi w Piotrkowie; drugi zaś buletyn oznajmia stracenie dowódcy żandarmów polskich, Kazimierza Wiśniewskiego, który został obwieszony w Radomiu na dniu 16go bieżącego miesiąca. — *Czas* ma bliższe wiadomości o ostatniej potyczce, stoczonej 16. b. m. w Pułtuskiem powiecie: połączone oddziały Trąbczyńskiego i Jasińskiego miały tam pobić pod Załężem Rosyan pod dowództwem Wałujewa, który poległ sam w tej bitwie i oprócz tego stracił 300 zabitych i ranionych; Polaków zaś było 160 poległych i ranionych, a między poległymi znajduje się także Trąbczyński, — Natomiast dowiaduje się *Jen. kor.* od granicy polskiej, że zwycięstwa, jakie mieli odnieść powstańcy ostatniemi czasy w rozmaitych miejscach, zdają się być bardzo wątpliwemi, gdyż niektóre z tych potyczek niemiały zajść wcale, a inne wypadły podobno przeciwnie. Jakoż wymienia dalej ta korespondencya kilka potyczek, w których powstańcy mieli być zupełnie pobici.

Posen. Ztg. z 22. b. m. dowodzi, że okazuje się potrzebnem zaprowadzenie stanu oblężenia w siedmiu pogranicznych obwodach W. Księstwa Poznańskiego, a oraz w obwodach Chełmskim, Toruńskim, Grudziąskim i Brodnickim w zachodnich Prusiech, i być może, że artykuł ten wywróży istotne ogłoszenie tego stanu.

Podług doniesień z Paryża do *Jener. Kor.* zdaje się być tamtejszy świat finansowy nie mało zatrwożony najnowszym zwrotem sprawy polskiej. Przed kilkoma dniami dopiero oświadczył *Monitor* urzędownie, że Cesarz nie myśli jechać do Cherbourga, a teraz słychać znów z pewnością, że odeszły rozkazy do prefekta morskiego w Cherbourgu, podług których ma Cesarz osobiście odbyć tam przegląd okrętów pancernych i znajdować się na wielkich manewrach. Komendę nad tą nową eskadrą poruczono admirałowi Rigault de Genouille. Mimo to jednak wiadomo bardzo dobrze w kołach mających styczność z Tuileryjami, że Cesarz w tej chwili nie chce wojny, i może dopiero wtedy, gdyby porozumienie jego z Palmerstonem stało się ściślejszem jeszcze, a wypadki bardziej naglącemi, skłoniłby się rozwiązać sprawę polską orężem.

Journal de St. Petersburg z 22. b. m. ogłosił już także noty rosyjskie z odpowiedzią do trzech mocarstw, datowane z 13. lipca. — Wiadomości z Kaukazu; otrzymane w Paryżu, są bardzo groźne i niepomyślne dla Rosyi, a Rosyanie obwiniają Anglików i Turków, że dostarczyli broni Czerkiesom.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 24. lipca. *(Czynności izby handlowo-przemysłowej.)* W zeszły wtorek odbyło się 9te tegoroczne posiedzenie tutejszej izby handlowo-przemysłowej pod przewodnictwem prezesa izby p. *Józefa Breuera*. Po udzieleniu certyfikatów kwalifikacyi kilku przedsiębiorcom zajmującym się dostawą rozmaitych artykułów dla c. k. eraryum wojskowego, i załatwieniu kilku spraw mniejszej wagi, odczytano reskrypt c. k. prezydyum Namiestnictwa z uwiadomieniem, że według telegramu c. k. urzędu celnego w Husiatynie, rząd rosyjski wydał zakaz wywozu wszelkiego rodzaju zboża, mąki i mieliwa, tudzież bydła rogatego i nierogacizny. Z tego powodu c. k. Prezydyum Namiestnictwa wzywa izbę, ażeby w przeciągu trzech dni odpowiedziała na zapytanie, jakie prawdopodobne skutki z tego zakazu wynikną dla Galicyi.

Na wniosek specyalnej komisyi, która tą sprawą się zajmowała, uchwalono podać do c. k. Prezydyum Namiestnictwa sprawozdanie tej treści, że pomieniony zakaz w ogólności musi być uważany za utrudnienie handlu, gdyż sama już możność sprowadzenia zboża z Rosyi, pomyślny wpływ wywiera na tutejsze ceny zboża. Jeżeli się jednak rozważy, że konsumcya Galicyi samej przy zbiorach cokolwiek pomyślniejszych nigdy nie spożyje całego plonu, lecz zawsze jakaś część zboża wywożoną bywa z Galicyi za granicę, to ze względu na spodziewane pomyślne zbiory, wnosić można, że zakaz wywozu zboża z Rosyi nie wywrze szkodliwego wpływu na Galicyę. Obecne chwilowe podwyższenia cen zboża są tylko zwykłemi przemijającemi fluktuacyami, i jeżeli się powiedzie ukończyć żniwa szczęśliwie, to utrzymają się także mierne ceny zboża. — Co do zakazu wyprowadzania bydła rogatego do Galicyi, to jeżeli granica Besarabii ku Bukowinie i ku Mołdawii nie jest zamknięta, tudzież ze względu na znaczne transporta bydła rogatego z Mołdawii samej, zakaz ten nie ma wielkiego znaczenia. Gdyby jednak także i Besarabia, zkąd największe ilości bydła przychodzą, była zamknięta, natenczas — ze względu na potrzeb bydła rzeźnego w zachodniej części monarchii, szczególnie zaś mając na uwadze posuchę na Węgrach, które z tego powodu nie będą może w stanie zaopatrywać targi wiedeńskie w zwyczajną trzecią część potrzeby bydła, zaczem brak ten z Galicyi musiałby być uzupełniony,— wzmogłaby się mianowicie w Wiedniu drożyzna mięsa, przyczem ucierpieliby także posiadacze gorzelń, którzy z wypasu wołów znaczne ciągną zyski. Dalsza okoliczność, która w obec rosyjskiego zakazu wywożenia zboża i bydła, powoduje izbę upraszać u c. k. rządu w interesie kraju o spieszne zapobieżenie złemu, jest ta, że przed wydaniem rzeczonego zakazu wielu kupców galicyjskich pozawierało na targach rosyjskich kontrakty względem kupna pewnych ilości zboża i bydła. Tutejsi kupcy ponieśliby znaczne i dotkliwe straty, gdyby się zakaz rosyjski ściągał także na pomienione kontrakta.

Ponieważ spodziewać się należy, że sam rząd ces. rosyjski nie zechce wydanego zakazu tak surowo tłumaczyć, przeto udała

się izba do c. k. Prezydyum Namiestnictwa z prośbą o łaskawe wstawienie się u rządu rosyjskiego, ażeby przynależne organa pograniczne otrzymały w jak najkrótszym czasie zlecenie, mocą którego przepuszczone być mają przez granicę do Galicyi te ilości zboża i bydła, które przed ogłoszeniem wspomnionego zakazu w Rosyi w celu sprowadzenia onych do Galicyi zostały zakupione, przyczem byłoby obowiązkiem stron udowodnić należycie zakupioną ilość tudzież wykazać miejsce kupna.

Podanie to izby do c. k. Prezydyum Namiestnictwa złożone zostało dnia 22. b. m. do rąk c. k. wice-prezydenta Namiestnictwa p. *Moscha* przez delegacyę izby złożoną z prezesa pana *Breuera* i członka izby p. *Hochfelda*.

Wiedeń, 23. lipca. *(Nowiny dworu.)* Arcyksiążę Albert, który obecnie bawi w Tyrolu, przedłuży podróż swoją do Wenecyi, *Austr. Cor.* donosi, że Arcyksiążę Ludwik Wiktor ma przedsięwziąć podróż na wschód i do Egiptu.

(Stan monety zdawkowej w obiegu.) Ogólna ilość monety zdawkowej w obiegu po koniec czerwca 1863 wynosiła według wykazu z ministerstwa finansów 10.334.655 zł.

(Z siedmiogrodzkiego sejmu krajowego.) *Jener. Kor.* podaje następującą korespondencyę z Hermansztadu z 19. lipca: Przypuśmy, acz sobie tego nie życzymy, iż potwierdza się pogłoska, że węgierscy deputowani siedmiogrodzkiego sejmu krajowego, opuszczą Hermansztad, i nie będą brać udziału w obradach sejmu tamże obradującego.

Cóż wtedy?

Sądzimy, że siedmiogrodzki sejm krajowy wielce ubolewałby nadtem, iż współbracia plemienia węgierskiego nie chcą uczestniczyć, i w skutek tego wypadku, ubolewanie byłoby szczerze wyrażone w adresie, ale przeto siedmiogrodzki sejm krajowy nie zostałby przerwany. Już teraz sejm ma prawo uchwalania (na 165 członków, już 91 złożyło przyrzeczenie), a przybędzie jeszcze wielu deputowanych, którzy pewnie nie uchylą się od prac sejmowych. Zresztą mogą być zarządzone nowe wybory deputowanych dla zastąpienia tych, którzy nie przybędą. Wprawdzie należałoby zrobić przytem dodatek do regulaminu sejmu siedmiogrodzkiego, że powyżsi deputowani nie mogą być powtórnie wybrani, gdyż inaczej nie wyszłoby się nigdy z koła błędnego.

Sasi obawiają się, że w razie ustąpienia Węgrów, będą w obec Rumunów w mniejszości. Ale czyż Sasi do tego nie nawykli? czyż od wieków nie ulegali większości? Czyż im to co szkodziło? Czyż się nie zdarzy, że Sasi i Rumuni w wielu punktach będą jednego zdania? Słuszne żądania Sasów, sama słuszność silnie popierać będzie. Zresztą wielkiego wpływu u swoich używający przewodnicy Rumunów, nie będą niesłusznemi żądaniami zagrażać losowi tego sejmu krajowego w którym tak wielkie pokładają nadzieje. A wreszcie Cesarz Jego Mość odmówi swojej sankcyi uchwale, któraby mogła przeciąć nić żywotną jednej lub drugiej narodowości w Siedmiogrodzie.

Miejmy nadzieję, że przewodnicy Węgrów w przedostatniej godzinie uznają, iż korzyść której spodziewają się z podszczuwania Sasów i Rumunów, nie da się porównać ze stratą, którą poniosą gdy o nich, bez nich rozstrzygać będą. Miejmy nadzieję, że Węgrzy zasiędą w sali obrad sejmowych. *Quod Deus bene vertat!*

Depesza księcia *Gorczakowa* do posła rosyjskiego p. *Bałabina* w Wiedniu, datowana w Petersburgu dnia 1. lipca 1863.

Pan pełnomocnik Austryi dał mi do odczytania na rozkaz swego rządu załączoną depeszę hr. Rechberga i zostawił mi jej odpis.

Od początku zaburzeń w Królestwie Polskiem pojmowaliśmy słuszny udział, z jakim rząd Jego c. k. Apost. Mości musiał śledzić wypadki, które działy się w bezpośredniem jego sąsiedztwie i mogły wywierać wpływ na spokojność jego polskich prowincyi. Chociaż dotąd powstanie koncentrowało wszelkie usiłowania swoje w Królestwie, i chociaż są to raczej żywioły nieporządku, zawarte w sąsiednich, do innych mocarstw należących prowincyach, które napływając do owego ogniska pożaru dostarczały mu nowego zasiłku, zdawało się być przecież dostatecznem najprostsze przypuszczenie, by zwrócić uwagę na to, że te pożałowania godne wypadki nie mogły znaleźć rozwiązania, w którem nie byłyby interesowane w równej mierze także państwa sąsiednie.

Pospieszyliśmy się przeto zaprosić gabinet wiedeński do wymiany myśli. Widzimy z żywem zadowoleniem, że ten gabinet nie zapoznał życzenia, by dojść do przyjaźnego porozumienia na podstawie spólnych interesów w obec wypadków, które przewidują protektorowie powstania, a które pomimo przeźroczystej zasłony, jaką zakrywają oni swoje zabiegi, zmierzają do takich celów, które w końcu mogłyby zagrozić nawet całości państw Jego c. k. Apostolskiej Mości.

Hr. Rechberg zaleca rozwadze cesarskiego gabinetu kilka środków, które zdaniem jego byłyby zdolne doprowadzić do uspokojenia Królestwa Polskiego. Jego Excelencya zawiadomiony jest zanadto dobrze o stanie rzeczy w tym kraju, bym potrzebował zwracać uwagę jego na to, że niektóre z tych środków istnieją już, a reszta zawiera powszechne zasady, które w głównych zarysach swoich nie sprzeciwiają się wcale rozwojowi, jaki zamierzył sobie dostojny nasz władzca nadać teraźniejszym instytucyom Królestwa, jak tylko Jego Ces. Mość uzna stosowną do tego porę.

Austryacki minister spraw zagranicznych przyznaje zresztą sam, że większa część tych propozycyi zgadza się z planem, jaki zakreślił sobie Jego Mość Cesarz. Ale bez wątpienia przyzna także Jego Excelencya, że nie mogłyby one być zastosowane z jakąkolwiek nadzieją dobrego skutku, dopokąd nie zostanie przywróconym materyalny porządek. Nie zapozna tego z pewnością rozsądek bystrego Rechberga, że dopokąd nie będzie spełnionym ten niezbędny warunek wszelkiego pożytecznego działania rządu, rozbiłby się wszelki zamiar organizacyi Królestwa z jednej strony o te same przeszkody, jakie stawiały jej dotąd teraźniejsze zaburzenia; a z drugiej strony o moralną zachętę, jaką nastręczać musi nadzieja czynnej interwencyi zagranicznej najuporczywszym usiłowaniom powstania.

Zawisło to w wysokim stopniu od głównych mocarstw, rozwiać takie iluzye, zniweczyć takie wyrachowania i przyspieszyć koniec tej sytuacyi, biorąc pod ścisłą rozwagę tę główną stronę kwestyi, w której tkwi zdaniem naszem niebezpieczeństwo dla Europy.

Będziemy zawsze gotowi przystąpić do wymiany myśli o tym przedmiocie z każdym z tych mocarstw na drodze naszej dyplomatycznej komunikacyi i z szczerem życzeniem dojścia do porozumienia.

Co do obrad na konferencyi, w których brałyby udział wszelkie mocarstwa, podpisane na jeneralnym akcie wiedeńskim z 9go czerwca 1815, nie zapoznajemy interesu, jakie te mocarstwa w teraźniejszem położeniu tego kraju mieć muszą, o ile mogłoby ono zakłócić spokój powszechny i równowagę ustaloną traktatem, w którym miały udział; nie zaprzeczamy im też prawa wykładać znaczenie tego aktu podług ich własnego zdania. Nie moglibyśmy jednak uznać w tem ani stosowności, ani praktycznego pożytku, ażeby pod ich obrady poddawane były kwestye, któreby się łączyły aż z wewnętrzną administracyą Królestwa.

Żadne mocarstwo pierwszego rzędu nie mogłoby zgodzić się na takie bezpośrednie mieszanie się w wewnętrzne jego sprawy. Zresztą nie zasadza się ono ani na duchu, ani na literze istniejących traktatów, i tylko odsunęłaby dalej jeszcze cel pacyfikacyi, do którego zmierzają wszystkie życzenia i usiłowania mocarstw, podnosząc uroszczenia polskich agitatorów o tyle wyżej, o ile zmniejszyłoby powagę udzielnej władzy.

Hr. Rechberg, czyniąc zawisłem ewentualne przystąpienie swoje do podobnej kombinacyi od poprzedniego przyzwolenia cesarskiego gabinetu, przeczuwał sam z ocenionem należycie przez naszego dostojnego władzcę uczuciem słuszności niepodobieństwo, jakie zachodzi z naszej strony co do przyjęcia tej propozycyi. Uznajemy z przyjemnością w tem umiarkowaniu dowód przyjaźnych uczuć gabinetu wiedeńskiego i świadectwo słusznego oceniania sytuacyi ze strony hr. Rechberga.

Tok układów, jakiego trzymano się w roku 1815, zdaje się nam wskazywać dość jasno właściwości obrad, jakie mogą być toczone o kwestyach, które z jednej strony poruszają interes powszechny, a z drugiej szczegóły administracy, należące do zakresu udzielnych państw sąsiednich. W owym czsie postawiono praktycznie różnicę między temi dwoma kategoryami interesów. Pierwsze stanowiły przedmiot osobnych układów między dworami Rosyi, Austryi i Prus, pomiędzy któremi historyczne tradycye, ciągła styczność i bezpośrednie sąsiedztwo utworzyły ścisłą solidarność. Wszelkie umowy, które miały na celu uregulowanie wewnętrznej administracyi i wzajemnych stosunków prowincyi polskich, oddanych w czasie kongresu wiedeńskiego pod ich właściwe zwierzchnictwo monarchiczne, spisane zostały w osobnych traktatach, zawartych między temi trzema dworami na dniu 21. kwietnia (3. maja) 1815. Te traktaty uzupełniano później szeregiem konwencyi specylnych, ile razy wymagały tego okoliczności. Tylko wspomniane w tych traktatach powszechne zasady, które mogły mieścić w sobie interes europejski, przyjęte zostały do aktów kongresu wiedeńskiego, które podpisały na dniu 9. czerwca wszystkie mocarstwa powołane do udziału w tym kongresie.

Teraz nietoczy się kwestya o te powszechne zasady, ale szczegóły administracyi i wewnętrznych rozporządzeń nastręczyłyby pożyteczny materyał do konferencyi między temi trzema dworami, by właściwe stanowisko swoich polskich posiadłości, na które rozciągają się postanowienia traktatów z r. 1815, pogodzić z wymaganiami teraźniejszości i postępem czasu. Gabinet cesarski oświadcza od dziś gotowość swoją wejść w takie porozumienie z gabinetami w Wiedniu i w Berlinie.

Nasz dostojny władca pokłada w pojednawczych uczuciach i zamiarach Jego Mości Cesarza Austryi zbyt mocne zaufanie, by niemiał być przekonanym, że porozumienie na tej drodze doprowadziłoby do rezultatów, które odpowiedziałyby zarówno wzajemnym interesom trzech dworów, warunkiem pomyślności ich poddanych polskich, i powszechnym względom, jakie łączą te kwestye ze spokojem i równowagą Europy.

Cúciej pan podać niniejszą depeszę austryackiemu ministrowi spraw zagranicznych do przeczytania i doręczyć zarazem jej odpis Jego Excelencyi.

Przyjm pan i t. d.

Po otrzymaniu powyższego oświadczenia — powiada *Wiener Abendpost* — zniósł się rząd cesarski w tym względzie z gabinetami w Londynie i w Paryżu i oświadczył się oprócz tego natychmiast, względem niektórych bezpośrednio obchodzących go punktów w osobnym dokumencie, który poniżej zamieszczamy:

Depesza hr. *Rechberga* do księcia *Metternicha* w Paryżu i do hr. *Apponyi* w Londynie ddto. Wiedeń, 19. lipca 1863.

Depespa ksiecia Gorczakowa do pana Bałabina porusza trzy punkta, które szczególnie odnosza sie do Austryi, i względem których musi rząd cesarski wyrazić stanowczo zdanie swoje, nim porozumie się z rządami Anglii i Francyi względem postępowania, jakie trzy mocarstwa skutkiem odpowiedzi rosyjskich uznaja za stosowne.

Nie chce zastanawiać sie nad tem, czy jaka myśl tajna mogła przewodniczyć ksieciu Gorczakowi przy pisaniu tych trzech ustępów, o które idzie. Ograniczam sie tylko na oświadczeniu, że są one zdolne rzucić dwuznaczne światło na zamiary Austryi, i postawić ja w sytuacyi, której przyjąćby nie mogła.

Te trzy ustepy depeszy rosyjskiej, wymagajace niezwłocznego wyjaśnienia, są następujące:

1) Ustęp, gdzie książe Gorczakow nadmienia, jakoby depesza nasza z 18. czerwca przeczuwała wzbranianie się Rosyi względem przystąpienia do konferencyi, i niejako z góry je pochwalała.

2) Gdzie postawiony jest rodzaj równego stosunku miedzy polskiemi prowincyami cesarstwa austryackiego a krajami oznaczonemi w ogóle nazwą Królestwa Polskiego.

3) Nakoniec ustęp, gdzie rząd rosyjski proponuje wejście w porozumienie z Austrya i Prusami, by ustalić los swoich przynależnych poddanych polskich.

Upraszam Waszą książęcą Mość (Wasza Excelencye), oświadczyć się w obec pana Drouyn de Lhuys (lorda Russella) bardzo stanowczo w taki sposób, ażeby nie pozostała żadna wątpliwość co do usposobienia rządu cesarskiego.

Co się tyczy konferencyi, stwierdza depesza nasza z 18go czerwca do hrabiego Thuna, po prostu jasny fakt, dając do zrozumienia, że zebranie się tej konferencyi zawisło od udziału Rosyi. Jest to w istocie rzecz jasna, że nie możnaby naradzać się na konferencyi z Rosya, jeżliby to mocarstwo nie przystało na to. Ale z tego nie wypływa wcale, jakobyśmy pochwalali odmowę. Projekt konferencyi jest przeciwnie zdaniem naszem całkiem stosownym do przyjęcia dla rządu rosyjskiego. Zreszta poleciliśmy hrabiemu Thun drogą telegraficzną, ażeby oświadczył się w tym duchu i sprostował to mylne tłumaczenie naszej depeszy.

Co do postawienia na równi Galicyi z Królestwem Polskiem, musimy odeprzeć stanowczo wszelka insynuacyę tego rodzaju.

A co się tyczy nakoniec projektowanej ze strony Rosyi formy osnowy, oświadczyliśmy już w Petersburgu, że porozumienie przywiedzione do skutku miedzy trzema gabinetami w Wiedniu, Londynie i Paryżu stanowi węzeł, którego Austrya nie może teraz rozwiazywać, by układać sie osobno z Rosyą.

Wasza książęca Mość (Wasza Excelencya) możesz podać niniejsza depeszę panu Drouyn de Lhuys (lordowi Russell) do przeczytania.

Przyjm pan i t. d.

Mowa J. E. ministra w izbie deputowanych przy złożeniu budżetu na rok 1864. (Dokończenie.)

„Chociaż w latach 1865 i 1866 budżet obciążony będzie wypłatą najznaczniejszych rat wierzytelności bankowej, to jednak fundusz na wypłaty te znajdzie się w sprzedaży dóbr bankowi przekazanych. Gdyby zaś fundusz ten w jakiejkolwiek części okazał się niedostatecznym, w takim razie, ze względu na konieczność ustalenia kursu waluty, środki z innego majątku państwa dostarczone by zostały.“

„Tego zaś z uwagi spuścić nie można, że korzyści finansowe z podniesienia sie i ostatecznego ustalenia waluty, skutki odpowiedniego uregulowania podatków stałych, oszczędności w administracyi cywilnej, które wskutek autonomii gmin nastąpić będą mogły, a w końcu oszczedność w wydatkach na armię, jeżeli się w przyszłości możliwą okaże, wszystko to silnie wpływać będzie na uiszczenie wydatków przyszłych budżetów.“

„Z wywodów tych występuje dopiero wyraźnie na jaw cecha peryodu przechodowego, w którym się znajdujemy, — peryod który, jeżeli w spokoju rozwijać sie będzie, doprowadzi nas w krótce do równowagi w gospodarstwie państwa, dziś zaś już wykazuje postęp nader korzystny co właśnie dla tego nadać nam powinna odwagę i siłę do usiłowań, który cel zamierzony koniecznie wymaga.“

„Uwagi te stosują się najprzód do pokrycia budżetu w najbliższym peryodzie finansowym.“

„Pokrycie całego niedoboru na drodze publicznego kredytu, dałoby się wprawdzie usprawiedliwić, gdyż właśnie teraz spłaca się część długu państwa wieksze niż niedobór, zaciagnienie zatem nowej pożyczki nie byłoby pomnożeniem długu państwa, ale raczej konwersya jednej jego części, w końcu zaś dług państwa zmniejszyłby się jeszcze o cała różnicę, jaka między sumą zaciągnąć się mającą a sumą spłaconą zachodzi. Rząd jednak nie uważa za właściwe pokrycie całego deficytu czternasto-miesięcznego peryodu na drodze kredytu, lecz chciałby mniejszą część tego deficytu, może jedną trzecią część pokryć zaprowadzeniem nowego podatku.“

„Rząd sądzi, iż pokrycie deficytu jedynie na drodze kredytu, zaszkodziłoby mogło zaufaniu w przyszłość finansową Austryi, częściowa zaś pomoc z własnej siły, słusznie między podatkujących rozdzielona krajowi oszczędzi ciężary, nowych procentów, i służyć będzie za dowód, iż władza prawodawcza trzyma się wiernie maksymy raz przyjętej, skromnego używania kredytu publicznego.“

„Nowy ten podatek będzie ofiarą ku przeprowadzeniu wielkiego dzieła, ustalenia waluty, przez rychlejsza spłatę wierzytelności bankowej.“

„Projekt do prawa względem zaprowadzenia nowego podatku złożony będzie wysokiej izbie wraz z motywami, które są jego podstawą.“

„W budżecie suma nowego podatku zamieszczoną została w rubryce wpływów nadzwyczajnych 14 miesiecznego peryodu finansowego, w ilości 16,115.200 zł.“

„W razie zawotowania tego podatku ostateczny niedobór zmniejszy się do sumy 33,539.846 zł. w walucie austryackiej, która to suma na drodze publicznego kredytu pokrytaby została.“

„W końcu mam jeszcze zaszczyt udzielić do wiadomości, że po zamknięciu rachunków kasowych z pierwszego półrocza bieżącego roku administracyjnego, stosunek wpływów do wydatków korzystniejszym się wykazuje, niż w preliminarzu przyjęty był, mianowicie zaś przy wydatkach 4,539.000 zł. a. zaoszczedzone zostały. Wszelako nieszczęście, które pewną część Węgier z powodu nieurodzaju dotknęło, wstrzymało w znacznej części wpływ podatków, nadto wywołało potrzebę znacznego wsparcia.“

„Jego ces. król. Apostolska Mość ojcowskie swe serce zwrócił ku nieszczęśliwym, i rozkazał użycie następujących środków. Najprzód wzięto z funduszu krajowego węgierskiego 50.000 zł. a. dla wypożyczenia takowych gminom najbardziej klęską dotkniętym, następnie przeznaczono 500.000 zł. a. Z ogólnej dotacyi administracyi cywilnej w Węgrzech dla przedsięwzięcia robót publicznych, ażeby biedniejszej ludności zarobek nastręczyć; nadto za najwyższem pozwoleniem zapewniono funduszowi krajowemu węgierskiemu pożyczkę ze skarbu państwa do wysokości 2 milionów zł. a. dla zaopatrzenia rolników węgierskich w bydło i zboże do siewu.“

„Prócz tego rząd oświadczył gotowość udzielenia moralnego wsparcia każdemu przedsiębiorstwu mogącemu skutecznie działać ku zmniejszeniu klęski, i w tym kierunku rozpoczęto już układy z jednem przedsiębiorstwem większego rozmiaru.“

„Gdyby środki te niesienia pomocy uciśnionym z wspólnych funduszów okazały się niedostateczne, i gdyby wypadało wnieść zanotowanie kredytów dodatkowych, rzecz ta wys. izbie na właściwej drodze przedłożoną będzie.

Kronika.

(Wolny transport koleją.) Rada administracyjna kolei Karola Ludwika dozwoliła komitetowi zajmującemu sie odbudowaniem spalonego kościoła w Jarosławiu przewieść bezpłatnie z Krakowa do Jarosławia kamienny ołtarz, ważący 400 cetnarów.

(Rocznik papieski.) Dziennik paryzki „Union“ podaje następujące wyjątki z rocznika papieskiego:

Trzydziestu trzech Papieży wycierpieli męczeństwo i własną krwią skropili podstawy tronu, zajmowanego obecnie przez Giovanni Mastai-Ferreti, urodzonego w Sinigaglia, 13. maja 1782, dwuchsetnego ośmdziesiątego Papieża, dziewiątego imieniem Piusa, wyniesionego na papiestwo 16. czerwca 1846 r., koronowanego 21. tegoż miesiąca. Jego Świętobliwość zachowuje prefektury św. inkwizycyi rzymskiej i powszechnej, św. kongregacyi wizyty apostolskiej, kongregacyi konsystoryalnej i protektorat kościołów i kaplic SS. Celsiusza i Juliana de Bachi i archikonfraternii „Via Crucis“ w Kolyzeum. Święte Kollegium składa się obecnie z sześćdziesięciu jeden członków; jeden kardynał pozostawiony został in petto na konsystorzu z dn. 25. czerwca 1858 r. i jeszcze nie został ogłoszony; ośm kapelusze wakuje. Najstarszym z kardynałów jest J. Em. Antonio Tasti, mający 86 lat, a noszący kardynalską purpurę od 24 lat; najmłodszym jest J. Em. Giuseppe Milesi Pironi Ferroti, mający 45 lat wieku. Z kardynałów mianowanych przez Leona XII. pozostał tylko jeden Jego Em. Benedykt Barberini, a 18 mianowanych przez Grzegorza XVI.; zaś 42 mianowanych przez Piusa IX.; za rządów obecnego Papieża 59 książąt kościoła umarło. Rocznik wymienia następnie, na 153 stronach, nazwiska patryarchów, arcybiskupów i biskupów. Praca ta nigdy dotąd nie była z taką dokładnością wydana. Hierarchia katolicka w streszczeniu jest następująca: Biskupstw z rezydencyami jest 843, mianowicie: 12 patryarchatów, 145 arcybiskupstw, 677 biskupstw. Jego Świętobliwość wyniosła do stopni metropolii 6 biskupstw, utworzyła 2 arcybiskupstwa i 78 biskupów. Udzielonych biskupstw in partibus jest 237, mianowicie: arcybiskupstw 43, biskupstw 194. Wakujących biskupstw z rezydencyami było: patryarchatów 3, arcybiskupstw 7, biskupstw 75; razem 85. Zajęte są biskupstwa z rezydencyami 746, in partibus 239. Zatem tytułowanych prałatów w hierarchii katolickiej jest 985. Dodawszy do tej liczby liczbę wakujących miejsc, ogólna liczba pasterzy na całej kuli ziemskiej wyniesie 1070. Następnie w roczniku idą wikaryaty, delegacye, prefektury apostolskie we wszystkich częściach świata, w liczbie 120, a z tych 17 obecnie wakuje. Pius IX. utworzył 13 nowych wikaryatów i 2 prefektury. Potem idzie opis kongregacyi; każda kongregacya składa się z prefekta, najczęściej członka świętego kolegium (wyjąwszy kongregacyi inkwizycyi, konsystoryalnej i wizyty apostolskiej, w których prezydencyę zachowuje sobie Papież), z kardynałów radców, z sekretarza i kancelaryi zostającej pod władzą tego ostatniego. Służba kaplicy papieskiej jest bardzo znaczna, należy do niej 18 paziów. Nigdy żaden Papież nie był otoczony świetniejszym, bardziej wzbudzającym poszanowanie, dworem. W razach uroczystych orszak Papieża składają: kardynałowie, patryarchowie, arcybiskupi i biskupi, z orszaku tronowego, protonotaryusze apostolscy, kemerierzy tajni, kemerierzy honorowi, kapelani, kapelani honorowi, nie mówiąc o municypalności rzymskiej, noszącej nazwę senatorów, i niezliczonych naczelnikach zakonów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 24. lipca. Na naszym dzisiejszym targu były następujace ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (82 ℔)

4 zł. 79 c.; żyta (79 ℔) 1 zł. 80 c.; jęczmienia (66 ℔) 1 zł. 45 c.; owsa (51 ℔) 1 zł. 76 c.; hreczki 2 zł. 27 c.; kartofli 89 c.; cetnar siana 1 zł. 23 c.; okłotów 67 c.; sąg drzewa bukowego 9 zł. 20 c., sosnowego 7 zł. 37 c.

Ostatnia poczta.

Kraków, 24. lipca. *Krak. Ztg.* pisze: Cesarz Ferdynand I. raczył najłaskawiej nadesłać tutejszemu komitetowi na odnowienie kościółka Ś. Wojciecha sumę 500 zł. w. a.

Od 18. b. m. do dnia dzisiejszego przytrzymały patrole w obrębie miasta 44 ochotników powstańczych i tych którzy się schronili, a odstawiono 18 ze Lwowa, Brzeska, Rzeszowa, Tarnowa, Rozwadowa, Szczakowy i Krzeszowic. Do internowania wywieziono ztąd 10 za granicę monarchii 7.

Czerniowce, 23. lipca. Dzisiejszej nocy usiłowali powstańcy o pół mili pod rosyjską Nowosielicą z Mołdawii przejść przez Prut do Besarabii, ale z przyczyny wielu strzałów rosyjskiej straży granicznej ustąpili do Mołdawii. Ztąd wszczął się alarm w Nowosielicy. Wiele rodzin i rosyjscy urzędnicy celni uciekli z kasą komory celnej na terytoryum austryackie.

Hermansztad, 23. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu krajowego zajmowała się izba sprawdzaniem wyborów swoich członków. Po ukończeniu tej czynności izba oświadczyła, że jest ukonstytuowana. Węgrzy postanowili nie brać udziału.

Jutro nastąpi wybór stałego wydziału legitymacyjnego prezydenta, wiceprezydentów i sekretarzy.

Berlin, 23. lipca. *Kreuzztg.* donosi z Mnichowa z 22go b. m.: Król bawarski zjedzie się z Cesarzem Franciszkiem Józefem w Regensburg.

Ateny, 17. lipca. Tripolica odmówiła przyjęcia żołnierzy z batalionów, któremi dowodzi Lootziakos. W Atenach spokój zupełny. Zgromadzenie narodowe uznało pałac królewski, stajnie i aptekę za własność państwa z zastrzeżeniem wynagrodzenia pretensyi trzecich osób.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. lipca.

Hotel George: PP. Wasilko Mik. i Bazyli, z Słobodźca. — Jędrzejowicz Stan., z Felsztyna. — Ghyka Teodor, z Mołdawy.

Hotel europejski: Tchórznicki Kaz., z Nadyb. — Czerwiński Jan, z Ciemierzowic. — Dylewski Mar., z Rolowa.

Hotel angielski: Fackiewicz Łukasz., z Warszawy.

Zajazd Kuhna: Bokiewicz Konst., z Sądowej Wiszni. — Lencewicz Erazm, z Sulimowa.

Zajazd Krynickiego: Kronstein Hip., z Kruchty.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. lipca.

PP. Kalmucki Jan, do Babina. — Czuczawa Krz., do Karlsbadu. — Torosiewicz Emil, do Zastawca. — Starzyński Leop., do Podkamienia. — Jankowski Fel., do Warszawy. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Hr. Rey Miecz., do Przecławia. — Omeciński Franc., na Wołyń. — Cywiński Miecz., do Telacza. — Br. Błażewski Krz., do Nowego Sioła. — Krukowiecki Fel., do Rosyi. — Lewartowski Alex., do Haczowa. — Rubczyński Alf., do Stanina. — Czermiński Stan., do Mieczyszczowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze paryz. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.51	+17.8	69.3	połud.-zach. sł.	pogoda
2. god. po poł.	324.90	+24.2	53.0	zachodni mier.	pochmurno
10. god. wiecz.	325.54	+17.4	79.3	północny sł.	„

Kurs lwowski.

Dnia 24. lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	33	5	38
Dukat cesarski	„ „	5	36	5	42
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	22	9	35
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	76	1	79
Talar pruski	„ „	1	67	1	69
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „		—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	18	75	77
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	92	79	52
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	43	74	08
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	88	81	55
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	199	17	201	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	75	60
5% pożyczka narodowa	81	35
Losy z 1860 roku	[illegible]	95
Akcye banku wiedeńskiego	784	—
„ „ kredytowego	187	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	—
Dukat pojedyńczy	5	43
Srebro	111	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	72.25	72.35
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.25	96.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81.60	81.70
od kwiet. do paźd. po 5%	8 .70	81.80
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76.—	76.10
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	76.25	76.35
dtto. po 4½%	68.50	68.75
dtto. „ 4%	60. 0	61.—
dtto. „ 3%	46.25	46.75
dtto. „ 2½%	38.—	39.—
dtto. „ 1%	15.15	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	157.50	158.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	155.—	155.50
Przez do wyl. z r. 1854	95.50	96.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	100 55	100.65
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	100.90	101.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
W ylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.—	72.—
„ „ „ 4½%	68.—	68.50
„ „ „ 4%	60.—	60.50
„ „ „ 3½%	52.—	52.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	59.50	61.—
„ 2¼%	52.—	53.—
„ 2%	47.—	48.—
„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.—	72.—
„ 4½%	68.—	68.50
„ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.:		
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.—	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.75	76.75
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Banatu Tem.	74.25	74.75
Kroacyi i Sławonii	74.50	75.—
Galicyi	73.75	74.—
Siedmiogrodu	73.75	74.25
Bukowina	73.50	74.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.50	74.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	93.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	60.—	60.50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	60.—	60.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
„ 2½% „ 100 „	22.50	—.—
„ 2¼% „ 100 „	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „	18.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	793.—	794.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190.80	190.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645.—	647.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1681.—	1683.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	199.—	199 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	147.25	147.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	127.75	128.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	252.—	253.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	200.50	201.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	442.—	443.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	245.—	247.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	392.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	—.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	256.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	161.50	162.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k.: 6let. z r. 1857 po 5%	102.50	103.—
10let. „ 1857 po 5%	—.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.25
Banku narod. w w. a.: na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.75	87.85
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	—.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94.50	95.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.25	89.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	122.75	123.25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	117.50	117.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.—	96.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.60	133.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94.50
Salma „ 40 „ „	36.50	36.75
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	20.50	20.75
Keglevicha 10 „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.80	94.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	94.90	95.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	83.80	84.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	112.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	44.30
Paryż za 100 fr.	44.30	44.40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.35	5.36
dtto. pełnej wagi	5.35	5.36
Korona	15.35	15.38
20frankówka	8.96	8.97
Rosyjski imperyał	9.20	9.22
Talar związkowy	1.66½	1.67
Srebro	110.50	111.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.